Nr. 2. **Krosno,** dnia 20. stycznia 1914. **Rok VI.**

POWIATOWY DZIENNIK URZĘDOWY

c. k. Starostwa i c. k. Rady szkolnej okręgowej w Krośnie.

WYCHODZI W MIARĘ POTRZEBY
raz lub dwa razy każdego miesiąca.

Roczna prenumerata wynosi 5 koron.

Numer pojedynczy 40 halerzy.

Prenumeratę należy nadsyłać wprost do c. k. Starostwa w Krośnie.

Inseraty przyjmuje i pobiera za nie należytości **drukarnia W. Lenika w Krośnie.**

Za wiersz lub miejsce petitu liczy się **30 halerzy.**

OD REDAKCYI. Z powodu strejku pomocników drukarskich, wydanie indeksu do rocznika Dzien. pow. 1913 doznaje opóźnienia.

L. 5/pr. Krosno, dnia 16. stycznia 1914.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie z wyjątkiem Zwierzchności gminnej w Korczynie.

Gminne urzędy rozjemcze. Według przepisów § 1. ustawy krajowej z 6. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 27, wydanej na zasadzie § 10. państwowej ustawy ramowej z 21. września 1869 Dz. u. p. Nr. 150, urząd rozjemczy dla jednania stron w sporze będących, **ma być** ustanowiony w każdej gminie z ludnością **nad 4000 mieszkańców**, we wszystkich zaś innych gminach **może być ustanowiony, jeżeli Rada gminna ustanowienie takiego urzędu uchwali, a Wydział Rady powiatowej uchwałę zatwierdzi.**

Ustawa ta przez długie lata została nie wykonaną, dopiero w ostatnich czasach Prezydya c. k. wyższych Sądów krajowych we Lwowie i Krakowie w myśl intencyi i zgodnie z wskazówkami c. k. Ministerstwa sprawiedliwości rozwinęły szeroką akcyę w kierunku zakładania owych urzędów. W tym celu przełożeni sądów w wielu wypadkach wygłaszają wobec zgromadzonych rad gminnych wykłady, odbywają konferencye, udzielają pouczeń o istocie organizacyi i pożyteczności tej instytucyi, starając się skłonić Rady gminne do powzięcia uchwały na utworzenie w gminie urzędu rozjemczego, czuwają nad przedłożeniem uchwały [illegible]dzie powiatowej do zatwierdzenia i wniesieniem następnie prośby do c. k. Starostwa o odebranie przysięgi od wybranych mężów zaufania, wreszcie pomocni są przy wprowadzeniu urzędów w życie, opatrzeniu go we wzory i druki i czuwają bezustannie nad jego poprawnem i formalnem postępowaniem.

Akcya ta będąca dopiero w początkach, walczy z natury rzeczy z licznemi trudnościami, ale mimo to, dzięki wysiłkom sądów i wzrastającemu zrozumieniu u ludu jej doniosłości, zapowiada owocne rezultaty. Dotychczas zorganizowano w kraju już kilkadziesiąt urzędów rozjemczych, które należycie funkcyonują.

Rychłe utworzenie jak największej ilości urzędów rozjemczych w kraju, stanowi niezawodnie kwestyę pierwszorzędnego znaczenia i doniosłości. Umożliwi się bowiem w ten sposób ludności załatwianie drobnych codziennych sporów i nieporozumień bez uciekania się do zwyczajnych sądów, a w dalszem następstwie, zapobiegnie się tak rozpowszechnionemu obecnie pieniactwu. Liczne, należycie funkcyonujące urzędy rozjemcze zniejszają znacznie agendy sądów, dotychczas tak bardzo przeciążonych, zwalniając je od spraw, które i pozasądownie dadzą się, nawet w odpowiedniejszy sposób, załatwić.

Ze względu na to wdrożona obecnie przez Sądy akcya, powinna spotkać się z wszechstronnem poparciem i współdziałaniem powołanych do tego czynników.

Ponieważ w wielu wypadkach wydarzyć się może, że Zwierzchności gminne nie posiadają odnośnego rocznika dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych, w którym powołaną ustawę ogłoszono, przeto przytaczam Zwierzchnościom gminnym ją poniżej w całości, celem dokładnego zaznajomien[illegible] się z jej postanowieniami.

Należy również dołożyć sta[illegible]
w każdej wsi (miasteczku) tute[illegible]
cej poniżej 4000 mieszkańców [illegible]
wprowadzić u siebie podob[illegible]
jednania spornych stron.

Ustawa wyżej przyto[illegible]
VIII. Dziennika ustaw [illegible]
z d. 30/3 1875, Nr. 27. d[illegible]

Ustanowienie urzędu rozjemczego.

§ 1. Urząd rozjemczy dla jednania stron w sporze będących, ma być ustanowiony w każdej gminie z ludnością nad 4000 mieszkańców, we wszystkich zaś innych gminach może on być ustanowiony, jeżeli rada gminna ustanowienie takiego urzędu uchwali, a Wydział Rady powiatowej zatwierdzi.

§ 2. Rada gminna oznaczy liczbę mężów zaufania, mających pełnić urząd rozjemczy; liczba ta wszelako nie może być niżej trzech.

Mężów zaufania wybiera Rada gminna, która także stanowi, któremu z nich ma się poruczyć kierownictwo w urzędzie rozjemczym. Jeżeliby zaś w tym względzie nic nie postanowiono, to kierownictwo czynnościami dotyczącemi służy naczelnikowi gminy, chociażby nie był wybrany mężem zaufania.

§ 3. Wybór mężów zaufania ważny jest na lat trzy.

Rada gminna oznacza, czy i jakie wynagrodzenie wybrani mężowie zaufania pobierać mają za sprawowanie swoich czynności z funduszów gminnych.

§ 4. Do przyjęcia wyboru nie może być nikt zmuszonym.

§ 5. Mężowie zaufania mają liczyć 24 lat wieku, używać w pełni praw cywilnych i mieć swoje stałe zamieszkanie w obrębie urzędu rozjemczego.

Osoby, które z powodu skazania przez sąd karny wykluczone są od wybieralności do Rady gminnej, niemniej osoby zostające w śledztwie z powodu takiego czynu karygodnego, który w razie skazania pociągnąłby za sobą wykluczenie ich od wybieralności do Rady gminnej, lub też względem których majątku otworzono krydę, nie są wybieralne na mężów zaufania.

§ 6. Wybór odbywa Rada gminna. Do ważności wyboru jest konieczną bezwzględna większość głosów.

W razie nieuzyskania bezwzględnej większości głosów, następuje ściślejszy wybór między tymi dwoma, którzy otrzymali najwięcej głosów, a jeżeli głosy są między dwóch równo rozdzielone, rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego.

Tak samo postępuje Rada gminna, jeżeli wybiera kierownika urzędu rozjemczego (§ 2).

§ 7. Naczelnik gminy ogłasza w gminie wynik wyborów i uwiadamia o nim Wydział powiatowy, jakoteż władzę polityczną powiatową.

Powiatowa władza polityczna unieważnia wybór [illegible] ych prawa wybieralności (§ 5), [illegible] ieniem wolności rekursu; jeżeli [illegible] n, uwiadamia o nim, jakoteż [illegible] zynności urzędu rozjemczego [illegible] mężowie zaufania składają [illegible] ug załączonej pod ¹/. roty [illegible] politycznej lub jego za-

§ 8. Jeżeliby który z mężów zaufania złożył swój urząd albo zajdą okoliczności, któreby go pozbawiały prawa wybieralności (§ 5.), lub według zdania Rady gminnej nie dozwalają mu pełnić należycie obowiązków urzędowych, lub też pozbawiły go zaufania, przystąpić należy do wyboru innego męża zaufania na jego miejsce.

Również władza polityczna winną jest zarządzić nowy wybór, jeżeli się od sądu powiatowego, do wykonania ugód zawartych powołanego (§ 28.), lub też w inny sposób dowie o wadliwem prowadzeniu spraw, które świadczy o niezdolności wszystkich lub też niektórych mężów zaufania.

Od takiego zarządzenia służy prawo rekursu tak Radzie gminnej, jakoteż każdemu pojedyńczemu mężowi zaufania.

§ 9. Po upływie czasu, na przeciąg którego mężów zaufania wybrano, odbywa się wybór nowy, a dopokąd takowego nie przeprowadzono, urzędują ci sami mężowie zaufania.

Ustępujący, jeżeli względem nich nie zachodzą przeszkody prawne, mogą ponownie być wybrani.

Kompetencya sądu rozjemczego.

§ 10. Okręg urzędu rozjemczego rozciąga się na obszar, dla którego został ustanowiony.

§ 11. Urząd rozjemczy powołany jest do jednaia stron w sporze będących, chociażby jedna tylko z nich na obszarze urzędu rozjemczego mieszkała, lub też na takowym przebywała.

§ 12. Kompetencya urzędu rozjemczego pod względem przedmiotu rozciąga się w gminach z ludnością nad 4000 mieszkańców, do roszczeń pieniężnych aż do wysokości 600 K., w odniesieniu zaś do ruchomości, do tej samej kwoty, jeżeli strony oświadczą gotowość przyjąć za nie kwotę nie przechodzącą sumy 600 K., w gminach zaś innych do wysokości 200 K w obydwóch powyższych przypadkach.

Postępowanie urzędu rozjemczego.

§ 13. Urząd rozjemczy urzęduje tylko w lokalu urzędu gminnego lub też w lokalu, który Rada gminna na to przeznaczy.

Urząd rozjemczy może wyznaczyć z góry dnie pewne, w których strony bez poprzedniego zapowiedzenia w celu pojednania zgłaszać się mogą. Postanowienie takie winno być należycie ogłoszone.

Kierujący ustanawia porządek, w jakim mężowie zaufania urzędować mają.

§ 14. Zgłoszenie sprawy w urzędzie rozjemczym nastąpić może ustnie lub na piśmie i ma zawierać nazwisko i miejsce pobytu stron, niemniej przedmiot żądania.

§ 15. Jeżeli obie strony zjawią się w urzędzie rozjemczym, należy przystąpić ile możności natychmiast do jednania, a gdyby to nie było możliwe, lub je-

dna tylko strona zjawiła się, kierujący wyznaczy termin, na który zawezwie obydwie strony.

§ 16. Grożenie stronom środkami przymusowemi przy wezwaniu do stawania przed urzędem rozjemczym, jakoteż używanie środków przymusowych przeciwko tym, którzyby wezwaniu zadość nie czynili, jest wzbronione (§ 2. ust. państw. z dnia 21. września 1869). Jeżeli zatem strony wezwane nie stawią się i z okoliczności wnosić można, iż nie mają zamiaru do jednania stawać, ponowne wezwanie z urzędu miejsca mieć nie może.

§ 17. Stronom wolno stanąć przed urzędem rozjemczym osobiście lub dać się przez pełnomocnika zastąpić.

§ 18. Do zawarcia ugody przed urzędem rozjemczym potrzebną jest jednoczesna obecność przynajmniej dwóch mężów zaufania (§ 1. ust. państw. z dnia 21. września 1869).

§ 19. Przed rozpoczęciem jednania, winien urząd rozjemczy przedewszystkiem przekonać się:

a) o tożsamości osoby stron zgłaszających się i o zdolności tychże zastępowania się w sprawie;

b) w razie gdyby strony dla małoletności, kurateli, krydy lub też z innego powodu nie mogły same prowadzić swej sprawy, czy są zastąpione przez osoby, które według ustaw są zdolne zastępować je przed sądem;

c) że stawający pełnomocnicy mają upoważnienie do zawierania ugody. Niemniej obowiązkiem jest mężów zaufania przed rozpoczęciem rozprawy oznajmić stronom wyraźnie, że gdyby ugoda do skutku nie przyszła, strona z oświadczeń, które druga złożyła, w późniejszym sporze prawnym przeciwko tejże nie będzie mogła czynić użytku (§ 4. ust. państw. z d. 21. września 1869).

§ 20. Urząd rozjemczy przesłucha obie strony, rozważy przytoczone dowody i usiłować będzie załatwić sprawę sporną układem zgodnym.

Rozprawa odbywa się ustnie bez spisywania protokołu.

Jeżeli strony powołują się na świadków i biegłych i z nimi do rozprawy stają, urząd rozjemczy wypytać ich ma o wszystko, co sprawę wyjaśnić może.

Z urzędu zaś nie wolno świadków i biegłych przyzywać do rozprawy.

Przedsiębranie oględzin może urząd rozjemczy zrobić zawisłem od złożenia odpowiedniej kwoty na pokrycie kosztów potrzebnych.

Odbieranie przysięgi urzędowi rozjemczemu jest wzbronione; również nie może być zawartą ugoda na przysięgę złożyć się mającą (§ 3. u. p.).

Jeżeli strony zgodzą się, aby urząd rozjemczy objął obowiązki sądu polubownego, natenczas winien urząd stosować się do postanowień postępowania sądowego.

§ 21. Rozpoczęta rozprawa jednania ma trwać tak długo, dopóki albo nie stanie ugoda pomiędzy stronami, albo też urząd rozjemczy nie nabierze przekonania, że usiłowania jego zagodne są daremne.

Na żądanie obydwóch stron można rozprawę na czas odpowiedni odroczyć.

§ 22. Urząd rozjemczy winien przestrzegać, aby ugoda obejmowała dokładne postanowienia co do wysokości kapitału, odsetek, terminów spłaty i wszelkich innych z natury sporu wynikających szczegółów, jak niemniej co do kosztów.

§ 23. Ugodę należy wpisać w księgę urzędową.

Gdyby do prowadzenia tej księgi miano używać pisarza, winien on poprzód wykonać przysięgę do rąk naczelnika powiatowej władzy politycznej lub tegoż zastępcy, według roty pc ²/. załączonej.

Sposób, w jaki ugodę zawartą zeciągnąć należy do księgi urzędowej, postanawiają §§ 5. i 6. powołanej ustawy państwowej, a te brzmią jak następuje:

Ugoda zawrzeć się mająca ma być wpisana do księgi urzędowej, którą utrzymuje urząd rozjemczy.

Wpis ten zawierać ma:

a) liczbę, pod którą ugoda do księgi urzędowej się wciąga;

b) oznaczenie dnia, miesiąca i roku, w którym ugodę zawarto:

c) dokładne oznaczenie stron, a jeśli za nie stawali pełnomocnicy, dokładne wymienienie tychże, tudzież ich pełnomocnictwo z uwagą, że w nich jest zawarte upoważnienie do zawarcia ugody;

d) orzeczenie przedmiotu sporu, względem którego ugodę zawarto;

c) ugodę samą według jej dosłownej treści.

Jeżeli z braku własnowolności jednej ze stron potrzebnem będzie sądowe zatwierdzenie ugody, natenczas w księdze urzędowej zanotować trzeba, czy potwierdzenie to było przedłożone, lub późniejsze uzyskanie takowego było zastrzeżone.

To co się wpisuje do księgi urzędowej, ma być stronom odczytane, i że się to stało, w księdze urzędowej zanotowane. Tak strony jak i mężowie zaufania, webec których ugoda zawartą zostanie, mają wpis taki w księdze urzędowej podpisać (§ 5.).

Księga urzędowa, do wciągania ugód przeznaczona, ma być przed użyciem oprawioną, jako tom pierwszy, drugi, trzeci itd. oznaczoną; również mają być oznaczone stronice według liczb bieżących.

Wszystkie kartki księgi urzędowej mają być przeszyte sznurkiem, którego oba końce na ostatniej stronie pieczęcią gminną przymocować należy. Tamże ma naczelnik gminy umieścić swój podpis i liczbę kart zanotować.

Do księgi urzędowej należy wciągać pojedyn-

cze zawarte ugody według porządku, w którym je zawarto, pod liczbami bieżącemi. W nowo zaczętych księgach urzędowych numerowanie zaczynać się ma znowu od początku.

Księgę urzędową prowadzić należy dokładnie i wyraźnie. Nie wolno w niej nic wyskrobywać, nadpisywać ani wpisywać między wierszami. Jeżeli wypadnie słowo przekreślić, to musi się to uskutecznić w ten sposób, iżby to, co przekreślono, pozostało czytelnem. Dodatki mają być umieszczone na brzegu i osobno przez strony podpisywane.

Księgę urzędową należy starannem przechowywaniem chronić od wszelkiego nadużycia. To samo dotyczy ksiąg urzędowych całkowicie zapisanych. Pełnomocnictwa, przedłożone przez strony, mają być przechowane w urzędzie w oryginale lub w odpisie uwierzytelnionym (§ 6. u. p.). Przy księdze urzędowej należy prowadzić alfabetyczny skorowidz, zawierający nazwiska stron, między któremi ugoda przyszła do skutku, i wykazujący stronicę gsięgi, na której ugodę wpisano.

§ 24. Stronom interesowanym należy na żądanie ustne lub pisemne, wystawić dokument urzędowy względem ugody zawartej.

Dokument ten zawierać ma z przytoczeniem liczby tomu księgi urzędowej, dosłowny wypis tego, co jest do księgi wciągnięte; wypis taki podpisać ma naczelnik gminy i jeden członek urzędu rozjemczego i opatrzyć takowy pieczęcią gminną (§ 7. ust. p. z dnia 21. września 1869).

§ 25. Przy więcej zatrudnionych urzędach rozjemczych należy prowadzić osobny dziennik, w którym uwidoczniać się mają zgłoszenia stron, wydane na to wezwanie, jak i niemniej uwaga, czy usiłowano ugodę i czy takowa przyszła do skutku.

Pokrycie kosztów.

§ 26. Koszta utrzymania urzędu rozjemczego ponosi gmina. Strony nie płacą żadnych należytości, prócz zwrotu kosztów oględzin (§ 20.).

Co do opłaty stemplowej, obowiązuje postanowienie § 9. ustawy z dnia 21. września 1869, które brzmi jak następuje:

„Jeżeli strony zgodzą się na zapłacenie uprawnionemu sumy pieniężnej w kwocie 100 Kor. lub w mniejszej kwocie, albo zamiast świadczenia w ruchomościach na zapłacenie kwoty pieniężnej nie przenoszącej 100 Kor., to przy wpisywaniu ugody do księgi urzędowej należy użyć i przepisać taki stempel, jaki według skali II. na umówioną kwotę przypada..

Wypisy dokumentu urzędowego podlegają temu samemu stemplowi, co ugoda sama.

Jeśli ktoś zażąda wydania dokumentu urzędowego pisemnie lub protokolarnie, natenczas podanie to w wypadkach powyżej wskazanych wolne jest od stempla dla podań lub protokołów przepisanego. Za wciągnienie do urzędowej księgi ugód względem kwot wyższych, należy uiścić tę samą należytość, co i od ugód sądowych, a wypisy sądowe podlegają temu samemu stemplowi, co i wygotowanie ugód sądowych.

Skutek ugody.

§ 27. Ugody zawarte wobec urzędu rozjemczego w miarę powyższych przepisów, posiadają moc ugód sądowych, a dokumenta urzędowe wygotowane według postanowień § 24., stoją na równi z urzędowemi wygotowaniami ugód sądowych (§ 8. ust. p.).

Nadzór nad uprzędem rozjemczym.

§ 28. Naczelnik gminy czuwa nad tem, ażeby sprawy urzędowi rozjemczemu przydzielane, odbywały się bezzwłocznie i w porządku. Urząd rozjemczy podlega prawnie temu samemu nadzorowi, co inne zakłady gminne. Prócz tego powołane są władze sądowe udzielać urzędom rozjemczym pouczenia według potrzeby i wzywać władzę polityczną do usunięcia braków dostrzeżonych (§ 8.).

Władza polityczna zarządzi we własnym zakresie co potrzeba, albo zniesie się w celu zaradzenia z Wydziałem powiatowym lub też z Wydziałem krajowym.

Postanowienia poszczególne.

§ 29. W rozległych albo gęsto zaludnionych gminach mogą być ustanowione urzędy rozjemcze dla pojedynczych części obszaru gminy.

§ 30. Każdemu obszarowi dworskiemu wolno jest przystąpić do gminnego urzędu rozjemczego po porozumieniu się z gminą co do kosztów utrzymania urzędu rozjemczego, o czem władzę polityczną i sąd powiatowy zawiadomić należy. Także gminy tego samego powiatu sądowego mogą się łączyć z sobą w celu ustanowienia spólnego urzędu rozjemczego.

W tym razie ugoda między gminami zawarta, ma zawierać postanowienia dokładne co do siedziby urzędu, w jaki sposób rozdzielanemi i opędzanemi będą koszta utrzymania i której gminy naczelnikowi powierzone będzie podpisywanie księgi i dokumentów urzędowych.

Taką ugodę należy przedłożyć c.k. Namiestnictwu do zatwierdzenia w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 31. Dla wspólnego urzędu rozjemczego wybierają mężów zaufania zebrani członkowie Rad gminnych, a względnie także przełożony obszaru dworskiego lub jego zastępca.

Takie zebranie ma, jeśli co innego nie postanowiono, wykonywać prawa i obowiązki rady gminnej wobec wspólnego urzędu rozjemczego.

Członkowie połączonych rad gminnych i przełożeni obszarów dworskich lub ich zastępcy, zbierać się mają na wezwanie kierującego czynnościami urzędu rozjemczego lub na wniosek Rady jednej z gmin lub też przełożonego obszaru dworskiego, lub jego zastępcy, albo na wezwanie Władzy politycznej.

Zebraniu przewodniczy naczelnik gminy, w ustępie 2. § 30. oznaczony. Do ważności uchwał potrzebną jest obecność większości członków i bezwzględna większość głosów obecnych.

§ 32. Wykonanie niniejsszej ustawy poleca się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i finansów.

Wiedeń, dnia 6. Marca 1875.

Franciszek Józef m. p.

Lasser m. p. ***Glaser*** m. p. ***Pretis*** m. p.

Formularz do § 7.

Nr. 1.

Rota przysięgi.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, że gdy na urząd męża zaufania w gminie . . . . przez wybór powołanym zostałeś, do konstytucyjnych ustaw Monarchii, a w szczególności naszego kraju ściśle się stosować i włożone na siebie obowiązki gorliwie wypełniać będziesz, że mianowicie przekazane sobie ustawą z dnia . . . . urzędowe czynności bezstronnie i spiesznie załatwiać, że każdego bez różnicy stanu i osoby, ubogiego jak bogatego zarówno wedle swojej najlepszej wiedzy i sumienia do pojednania nakłaniać będziesz, że żadnych jakichkolwiekbądź podarunków, lub pod jakimkolwiekbądź pozorem ukrytych korzyści, któreby się do urzędowania twojego odnosić mogły, bądź pośrednio, bądź bezpośrednio przyjmować nie będziesz i w ogólności tak postępować będziesz, jak na człowieka honoru i rzetelnego rozjemcę przystoi.

To co mi teraz właśnie przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem i według tego wiernie postępować będę.

Tak mi Panie Bòże dopomóż!

Formularz do § 23.

Nr. 2.

Rota przysięgi.

Przysięgniesz Panu Bogu Wszechmogącemu, że gdy pisarzem przy urzędzie rozjemczym w gminie . . . . zamianowanym zostałeś, włożone na siebie obowiązki gorliwie wypełniać będziesz, że mianowicie ugody między stronami w sporze będącemi, a przez urząd rozjemczy do skutku doprowadzone, wiernie do księgi urzędowej zapisywać i takową starannie przechowywać będziesz, że odpisy dokumentów z tej księgi z największą starannością i sumiennością sporządzać będziesz, że żadnych podarunków lub pod jakimkolwiekbądź pozorem ukrytych korzyści, któreby się do służby twojej odnosić mogły, przyjmować nie będziesz i w ogólności tak się zachowywać będziesz jak na człowieka rzetelnego przystoi.

To co mi teraz właśnie przeczytano, wszystko dobrze i dokładnie zrozumiałem i według tego wiernie postępować będę.

Tak mi Panie Boże dopomóż!

Przy tej sposobności zauważam dla usunięcia wszelkich wątpliwości, że wprawdzie ustawą **państwową ramową z dnia 27. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 59.** zmieniono i uzupełniono niektóre postanowienia cytowanej wyżej ustawy państwowej z d. 21. września 1869, Dz. u. p. Nr. 150 mianowicie w kierunku znacznego rozszerzenia kompetencyi urzędów rozjemczych w sprawach cywilnych i karnych i wzmożenia znaczenia tych sądów przez wprowadzenie obowiązku posłuszeństwa wobec ich wezwań. Ta nowa ustawa państwowa nie weszła jednak jeszcze w życie w Galicyi, gdyż ustawodawstwo krajowe nie wypowiedziało się jeszcze w tej mierze po myśli art. III. tej ustawy. Wobec tego obowiązuje aż do wydania nowej ustawy krajowej, nadal ustawa krajowa z 6. marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 27, zatem sądy rozjemcze mogą być tworzone tylko z kompetencyą w tej ustawie szczegółowo określoną.

W przeświadczeniu, że wprowadzenie w życie wspomnianych urzędów rozjemczych, przyniesie niewątpliwie korzyści szerokim kołom pracującej ludności, zalecam Zwierzchościom gminnym w powiecie z wyjątkiem Zwierzchności gminnej w Korczynie, jak najrychlejsze poczynienie starań w sposób powyżej opisany, aby te urzędy rozjemcze w każdej gminie tut. powiatu mogły w najbliższym czasie wejść w życie.

W tym celu należy zastanowić się nad wyborem osób cieszących się w gminie zaufaniem mieszkańców, a nadających się na mężów zaufania i następnie spowodować zwołanie Rady gminnej, w celu powzięcia w tym kierunku wymaganej uchwały.

O wyniku przedstawionej akcyi w gminach doniosą tu Zwierzchności gminne **do końca marca b. r.**

L. 46539. Krosno, dnia 28. listopada 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Epidemia cholery na Węgrzech. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 14. listopada 1913, L. 7887/S, że według urzędowych wiadomości wydarzyło się na Węgrzech w czasie od 2. do 8. listopada br. 51 przypadków zachorowania na cholerę, a mianowicie: w komitacie Bacs-Bodrog 31, a to w gminach: Dunacseb 3, Szond 28; w komitacie Baranya 9, a to w gminach: Himeshaza 1; Mohacs 8; w komitacie Bereg w gminie Bardhaza 1; w komitacie Jasz-Nagykun Szolnok w należącej do gminy Szolnok miejscowości Szandapuszta 2; w komitacie Temes, w gminie Verazsliget 1; w komitacie Torontal 7, a to w gminach: Csoka 2, Tiszaszentmiklos 3, Torontalsziget 2 przypadki.

Królewsko-węgierskie Ministerstwo uznało gminy: Szond (komitat Bacs-Bodrog) i Mohacs (komitat Baranya) za zapowietrzone cholerą, gminy zaś: Sajolad (komitat Borsod), Illyed, Nagylaposnok i Szakalar (komitat Krasso-Szöreny), Gerebencz i Temesveralja (komitat Temes) za wolne od cholery.

O czem zawiadamia się Zwierzchności gminne w powiecie (Magistrat) celem zarządzenia pięciodniowej obserwacyj stanu zdrowia osób przybywających z gmin Szond i Mohacs.

Równocześnie zwróciło się c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych do król.-węg. Ministerstwa spraw wewnętrznych z prośbą, by o zdążaniu podróżnych z gmin wyżej podanych zawiadomiono władze miejsca przeznaczenia takich podróżnych.

Zarazem zarządziło wspomniane c. k. Ministerstwo, że należy zaniechać zarządzonej okólnikami c. k. Namiestnictwa z dnia 4. października 1913, L. VII. b. 4/289, 6. listopada 1913, L. VII. b. 4/353, obserwacyi stanu zdrowia osób przybywających z gmin: Nagylaposnok, Szakalar, Sajolad, Temesvaralja, Gerebencz i Illyed.

L. 46669. Krosno, dnia 3. grudnia 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Epidemia cholery na Węgrzech. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 19. listopada 1013, L. 8035/S, że według urzędowych wiadomości wydarzyło się na Węgrzech w czasie od 9. do 15. listopada br. 37 przypadków zachorowania na cholerę, a mianowicie: w Komitacie Bacs-Bodrog 17, a to w gminach: Cservenka 1, Szond 16; w Komitacie Baranya w gminie Mohács 1; w Komitacie Jász-Nagykun-Szolnok w gmnie Szolnok 2; w Komitacie Pest-Pilis-Solt-Kiskun w gminie Soroksár 1; w Komitacie Szaboles w gminie Nyregyháza 1; w Komitacie Torontal 14, a to w gminach: Felsöelemér 12, Okeresztur 1, Törökbecse 1; w Komitacie Ung w gminie Jósza 1 przypadek.

Król. węgierskie Ministerstwo spraw wewnętrznych uznało gminę Felsöelemér (Komitat Torontál) za zapowietrzoną cholerą, a gminę Unglovast (Komitat Ung) za wolną od cholery.

O czem zawiadamia się Zwierzchności gminne w powiecie i Magistrat miasta celem zarządzenia pięciodniowej obserwacyi stanu zdrowia osób przybywających z gminy Felsöelemér.

Zarazem oznajmiło rzeczone c. k. Ministerstwo, że jednocześnie zwróciło się do król. węg. Ministerstwo spraw wewnętrznych z prośbą, by o zdążaniu osób z gminy wyżej podanej zawiadamiało władze miejsca przeznaczenia takich podróżnych.

W końcu poleciło wspomniane c. k. Ministerswto aby zaniechać obserwacyi stanu zdrowia osób przybywających z gminy Unglovasd.

L. 50678. Krosno, dnia 28. grudnia 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Wygaśnięcie cholery w Bośnii i Hercegowinie. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 16. grudnia 1913, L. 8681/S, że według urzędowych wiadomości nie wydarzyły się w Bośnii i Hercegowinie w czasie od 26. listopada do 10. grudnia b. r. żadne świeże wypadki zachorowania na cholerę.

Rząd krajowy dla Bośnii i Hercegowiny uznał dnia 12. grudnia br. miasto i powiat Zenica za wolne od cholery.

L. 50679. Krosno, dnia 28. grudnia 1913.

Do Zwierzchności gminnych w powiecie i Magistratu miasta Krosna.

Wygaśnięcie cholery w Kroacyo-Slawonii. C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych oznajmiło reskryptem z dnia 16. grudnia 1913, L. 8680/S, że według urzędowych wiadomości nie wydarzyły się w Kroacyo-Slawonii w czasie od 1. do 8. grudnia br. żadne świeże wypadki zachorowania na cholerę.

Król.-kroacko-slawońsko-dalmatyński Rząd krajowy uznał dnia 6. grudnia 1913, gminy: Dolina (komitat Pozega) i Towarnik (komitat Sriem (Syrmia), a dnia 12. grudnia b. r., całą Kroacyo-Slawonię za wolną od cholery.

O czem zawiadamia się Zwierzchności gminne w powiecie i Magistrat miasta z uwagą, że równo-

cześnie zarządziło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych, by zniesioną została zarządzona okólnikiem c. k. Namiest. z 23. sierpnia 1913, L. VII. b. 4/16 obserwacya stanu zdrowia, przybywających z komitatu Sriem (Syrmia).

L. 46508. Krosno, dnia 9. stycznia 1914.

Do Wielebnych Urzędów parafialnych w powiecie.

Ciupa Marya, imatrykulacya urodzin. W sprawie przeprowadzenia imatrykulacyi urodzin Maryi Ciupa, urodzonej w Sanoku przed 20 laty, upraszam Wielebne Urzędy parafialne o poszukiwanie metryki urodzin jej nieślubnej matki Katarzy Ciupa, rzekomo urodzenej przed około 50 laty w powiecie gorlickim, względnie metrykę jej śmierci i w razie dodatnim nadesłanie c. k. Starostwu, o ile możności jak najspieszniej.

L. 44847. Krosno, dnia 9. stycznia 1914.

Do Wielebnych Urzędów parafialnych w powiecie.

Puzikowski Aleksander, przynależność. W c. k. Staostwie w Limanowie toczą się dochodzenia, celem stwierdzenia przynależności dla leczonego w szpitalu św. Zofii w Wiedniu Aleksandra Puzikowskiego, urodzonego 13. listopada 1849 roku w Jadamwoli tegoż powiatu.

Gdy dotychczas nie mogło być stwierdzonem, w której miejscowości urodził się Cezar Puzikowski, ojciec pomienionego, przeto uprasza się Wielebne Urzędy parafialne o poszukiwanie za tegoż metryką urodzenia.

Dodaje się, że według metryki śmierci Cezar Puzikowski urodził się około roku 1815 i był synem Walentego i Tekli z Ostaszewskich, a około roku 1840. lub przedtem zawarł ślub małżeński z Antoną Czyżewską.

W razie gdyby w księgach metrykalnych odnośnego Urzędu parafialnego znajdował się akt zaślubin Cezara Puzikowskiego, lub akt śmierci ojca jego Walentego Puzikowskiego, względnie akty urodzin i śmierci dzieci tego ostatniego, uprasza się o udzielenie ex offo wyciągów metrykalnych tychże.

L. 36578. Krosno, dnia 29. września 1913.

Do Zwierzchności gminnych (Magistratu) i Posterunków c. k. Żandarmeryi w powiecie.

Poszukiwane osoby. Wskutek odezw władz poitycznych poszukuje się za miejscem pobytu następujących osób:

1) Berkowicz r. Hirschberger, urodz. w r. 1887 w Żmigrodzie, zasądzony przez c. k. Starostwo w Jaśle w r. 1913 na grzywnę 50 kor. za przekroczenie §. 64. u. w.,

2) Borowski Michał, pomocnik kowalski z Wygnanki, zasądzony w roku 1912. przez c. k. Starostwo w Czortkowie na grzywnę 10 K za przekroczenie patentu o broni.

3) Bużalewicz Jędrzej i Katarzyna vel Budzalewicze, mający być przesłuchani w sprawie wyznaniowej ich syna Alojzego,

5) Ceratowski Dyonizy, rzekomo adjunkt podatkowy, mający być przesłuchanym w sprawie przynależności jego bratanka Stanisława Ceratowskiego,

5) Florek Władysław z Limanowej, czeladnik krawiecki, około 37 lat liczący, mający być przesłuchanym co do swojego leczenia w szpitalu powszechnym w Nowym Sączu, w czasie od 23. marca do 8. kwietnia 1911,

6) Fränkel Aron z Dębicy, zasądzony przez c. k. Starostwo w Ropczycach w r. 1911. za przekroczenie przepisów o odpoczynku niedzielnym na grzywnę 2 K i na ponoszenie kosztńw dochodzenia karnego 3 K,

7) Heliczer Boruch, rytualny mąż Szeindli Bartfeld, mający być przesłuchany co do przynależności wymienionej, leczonej w Zakładzie dla obłąkanych w Kulparkowie,

8) Koziarz Jakób, syn Antoniego i Maryanny, urodzony w roku 1854, mający być przesłuchanym w sprawie swej i żony Joanny urodz. Odrzywołk, przynależności,

9) Łepeta Zofia, córka Aleksy, lat około 38 licząca, rodem z Bohatkowiec, powiatu podhajeckiego, mająca być przesłuchana w sprawie swojego leczenia się w szpitalu powszechnym w Podhajcach,

10) Mazur Jan, syn Mateusza i Maryanny, ur. w roku 1876 we Lwowie, zarobnik, mający być przesłuchanym w sprawie swej przynależności,

11) Mautner Wilhelm, syn Andrzeja i Barbary, ur. w r. 1858 w Stryju, czeladnik rzeźnicki, mający być przesłuchanym w sprawie swej przynależności.

12) Migdał Bogusława Stefania (2 im.), nieślubna córka Stefanii Eugenii (2 im.) Skotnickiej, mająca być przesłuchaną w sprawie sprostowania jej metryki urodzenia,

13) Pokryszka Andrzej, syn Anny, zam. Dobrzańskiej, lat 25 liczący, pomocnik cyrkowy, mający być przesłuchanym w sprawie swojego leczenia się w szpitalu powszechnym w Jaśle w czasie od 19 do 24 czerwca 1912,

Polecam Zwierzchnościom gminnym (Magistratowi) i Posterunkom c. k. Żandarmeryi, aby nad pojawieniem się wyżej nazwanych osób czuwały i w razie przydybania, bezzwłocznie mi o tem doniosły.

C. k. Starosta:
Dr. Żelechowski w. r.

Odpowiedzialny redaktor: Michał Lebiszczak. Z drukarni W. Lenika w Krośnie.